

tingsvalg og Valg af Valgmænd til Lands-tinget, som den 16. December 1910 blev fremsat i Folketinget. At Lovforslaget den Gang kun tog Sigt paa Søfolks Valgret, var ret naturligt, idet der fra Sømændenes Side i de senere Aar er rejst ret stærke Krav om at faa dette Forlangende opfyldt. Det erkendtes den Gang fra alle Sider, at det var et Krav, man burde opfylde; alle politiske Partier vare enige derom, og det Lovforslag, som her ligger paa det høje Tings Bord, er jo ogsaa enstemmigt vedtaget i Folketinget. Det er ikke, om jeg saa maa sige, en sølle, forhutlet Fyr, der her kommer og banker paa Regeringens og Rigsdagens Dør og beder om Medlidenhed, men det er danske Statsborgere, der komme og anmode Regering og Rigsdag om at opfylde et Retfærdighedskrav overfor dem, saaledes at de kunne faa Løjlighed til at afgive deres Stemme og derved faa Indflydelse paa og Lod og Del i Styrelsen af Landet. Nu er det mit Haab, at dette høje Ting vil følge det andet høje Tings gode Eksempel, og der er ingen Grund til at tro andet efter de Udtalelser, som faldt fra det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Piper) og det ærede 8de kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen). Hele den danske Sømandsstand, der jo særlig har haft vanskeligt ved at komme til Valgstedet — det har som Regel været saadan, at paa de Tider af Aaret, Valgene blev udskrevne, ere de borte fra deres Hjem — ser nu hen til, hvad der foregaar her i Rigsdagen, med Haab om, at ogsaa det høje Lands-ting vil have Øre for de Ønsker, som de nære, og det vilde blive dem en stor Skuffelse, dersom dette høje Ting ikke skulde ville fremme dette Forslag, saa at det kunde blive til Lov i denne Samling; men derfor er der jo ingen Grund til at nære Frygt efter de velvillige Udtalelser, som ere faldne.

Naar jeg særlig har nævnt Søfolkene, maa det ikke forstaaes, saaledes, at jeg ikke skulde have Sympati for, at Adgangen til at afgive Stemme bliver den samme for Tjenestemændene som for Søfolkene, men jeg har nævnt dem, fordi jeg synes, at de have været værst stillede, idet de, som sagt, saa godt som aldrig have kunnet afgive deres Stemmer, medens Tjenestemænd dog kun undtagelsesvis have været forhindrede deri.

Der kom fra det ærede 8de kongevalgte Medlem en enkelt Udtalelse, som jeg gerne vil fæste mig lidt ved, nemlig om man ikke burde gaa til en yderligere Udvidelse. Skønt jeg ikke skal nægte, at

jeg kunde have den største Sympati derfor, tror jeg dog, det vilde være farligt at komme dybere ind paa Tanken og udvide Lovforslaget som af det ærede Medlem udtalt. Jeg er bange for, at det vilde lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen, saaledes at det ikke kunde fremmes i denne Samling.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg paa mine Partifællers og egne Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme og velvillig Behandling.

Harald Jensen: Ogsaa jeg vil gerne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Modtagelse her i Tinget, saa at det kan blive gennemført allerede nu i Aar. Jeg kan dog ikke undlade at gøre nogle Bemærkninger om, at jeg meget gerne vilde se det udvidet i forskellige Retninger. Det er ikke paa nogen Maade min Hensigt at ville lægge Lovforslaget nogen Hindring i Vejen, men jeg tror, at det meget godt kunde lade sig gøre endnu i denne Samling at udvide det, navnlig i den Retning, som den højtærede Indenrigsminister talte om, nemlig til andre fraværende end Søfolk og Statstjenestemænd. Der er jo, som det ærede 8de kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) antydede, allerede den Mærkelighed, at Privatbanemændene ikke ere med. De kunne jo være og ere ofte, baade det kørende og det øvrige ved disse Baner ansatte Personale, i lige saa høj Grad forhindrede som Statstjenestemændene. Men der er desforuden en anden Klasse Vælgere, som ogsaa den højtærede Minister berørte, og det er Spørgsmaalet om de syge. Enhver, der har været med i forskellige Valgkampe, kender jo dette ikke ret hyggelige Syn, at naar det staar paa Vippen, saa komme Partierne slæbende med deres syge Folk, komme kørende med dem, bære dem op ad Trapperne til Valgstedet og søge i det hele taget at faa dem frem. Der er ikke noget at tage fra det ene Parti og lægge til det andet i denne Retning; naar Kampens Bølger gaa højt, ser man dette Syn, som man kan sige ikke er hyggeligt. Jeg synes, at der er nogen Grund til, at de Mænd, der paa Grund af Sygdom ere forhindrede i at afgive deres Stemme, kunne komme til det. Det er jo meget rimeligt og rigtigt at give en Sømand, selv om han er fraværende fra sit Land og maaske saa langt borte, at han ikke i de senere Maaneder har kunnet følge Begivenhedernes Gang, og derfor staar noget uforstaaende overfor det, der foregaar hjemme i hans